

சு. வி. சிவசுந்தரம்
சு. வி. சிவசுந்தரம்

3-12-61

20

வார வெளியீடு

15

விலை 16 காசு

சு. வி. சிவசுந்தரம்
சு. வி. சிவசுந்தரம்
அடிமை நீங்காமுன்...!

—[அன்பழகன்]—

கலை வேண்டேன் கவி வேண்டேன் காதல் வேண்டேன்
காத்திருந்த பருவத்தின் எழிலும் வேண்டேன்
சிலைபாடும் வரலாற்றுச் சிறப்பு வேண்டேன்
சிந்தருவிக் காட்சியுடன் சிந்து பாடும்
மலைத்தென்றல் சுகம் வேண்டேன் மாண்பு வேண்டேன்
மறைவேண்டேன் மாநிலத்தின் சுகமும் வேண்டேன்
இலையெழிலிற் புனல் தவளச் சேல்கள்பாயும்
இயல் வேண்டேன் எந்நாட்டின் அடிமை நீங்காமுன்.

தாய் வேண்டேன் சேய் வேண்டேன் தமரும் வேண்டேன்
தண்டமிழின் பாடல் தரும் சுவையும் வேண்டேன்
நோய் செய்யும் மாலைக்கு அணிகளுட்டும்
நுணங்கிய நற் பாவையரின் மொழியும் வேண்டேன்
ஆய்ந்தமொழி அறிஞர்களின் உரையும் வேண்டேன்
அமைதி தரும் எவ்வழியும் எனக்கு வேண்டேன்
காய்ந்த மொழிக் கயவர்களால் கவர்ந்த எந்தன்
பொன் நாட்டின் அடிமை நிலை நீங்கா முன்னம்.

புதிய மேயர்

மலர் 20]

ஆண்டு சந்தா ரூ. 8

(3-12-61)

தனிப்பிரதி 16 காசு

[இது]

சென்னை மாநகராட்சி மேலர் தேர்தல் நடைபெற்று விட்டது. திரு. குசேலர் அவர்கள் மேலராகவும் திரு. வேதாசலம் அவர்கள் துணைமேலராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளனர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாபெரும் வெற்றி இது.

முதன் முறையாக மேலர் தேர்தலில் நாம் ஈடுபட்ட போது பரபரப்பு இருந்து; ஆர்வமும் ஆவலும் மக்களிடையே மண்டிக்கிடந்தது. இரண்டாம் முறை மேலர் தேர்தல் நடைபெற்றபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் பண பலத்தினால் நம்மை வீழ்த்திவிடலாம் என்று போட்டது தப்புக்கணக்கு என்பதை நாடு, அறியும். முன்றும்முறை நடைபெற்ற தேர்தலில் ஓரிருவர் கொண்ட குறைபாடு எங்கே கறையாகிவிடுமோ என்ற கவலை இருந்தது. ஆனால் வெற்றி நம்மையே வந்தடைந்தது.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் மிகுந்த பரபரப்பும் என்னுமோ என்ற ஆவலும் இருந்து வந்திருக்கிறது. எனினும், இம்முறை நடைபெற்ற தேர்தல் இதுவரையிலும் இல்லாத அளவுக்கு ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்க்கப் பட்டது. பரபரப்பு மிகுந்திருந்தது. எங்கும் இதே பேச்சாக இருந்தது. நாற்பத்து ஐவராக உள்ளேசென்ற நம்மில் சிலர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்ததினால் எண்ணிக்கை பலம் குறைந்தது. முப்பத்து ஏழு பேராக மட்டுமே உள்ள நாம் நிச்சயம் தோல்விகண்டே ஆகவேண்டும் என்று மாற்றுக் கட்சியினர் 'ஆரூடம்' கூறினர். கொக்கரித்தனர், கேலி பேசினர். 'தீர்ந்தது கணக்கு' என்று முடிவும் கட்டினர்.

ஆனால், நாம் நியாயத்திற்காகப் போராடுகின்றோம்; வெற்றி நம்மை நாடி வந்துள்ளது.

ஆதித்திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் இம்முறை மேயராக வரவேண்டும்---மரபுப்படி. மாநகராட்சியில் பத்துப்பேர் ஆதித்திராவிட சமூகம். அந்தப் பத்து பேரில் நமது கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எழுவர். முப்பத்து எட்டு உறுப்பினர்களைக்கொண்ட காங்கிரசுக் கட்சியில் ஒரே ஒருவர் ஆதித்திராவிடர். நாமே ஏழுபேரை அச்சமுகத்தினராகப் பெற்றுள்ளோம்.

“காங்கிரஸ்தான் அரிசனத்திற்குத் துணை நிற்கிறது. அவர்களைக் கைதூக்கி விடுகிறது” என்று

வீம்பு பேசும் காங்கிரஸ் கட்சியின் இலச்சணம் இது!

இருக்கும் அந்த ஒரு ஆதித்திராவிடரையாவது மேலாக்கி மேன்மைப்படுத்தலாம் என்று காங்கிரசுக்குத் தோன்றவில்லை. வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் இல்லாதபோது எப்படித் தேர்தலில் ஈடுபடுவது என்று

ஒதுங்கியிருந்திருக்கக்கூடும் என்று சிலர் கருதலாம். ஆனால், முஸ்லிம் தோழர் ஒருவர் மேலராக வரவேண்டிய முறை வந்தபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் சும்மா இருக்க வில்லை. சுறுசுறுப்பாக இருந்தனர். சுல்தான் முகைதின் அவர்கள் பெருஞ்செல்வர் என்று அவரைப் பிடித்து இழுத்து நிறுத்திவைத்து, அவருடைய பணத்தைக் கரைத்து வேடிக்கை பார்த்தது. அதே சுறுசுறுப்பு இப்போது உள்ள ஆதித்திராவிடத் தோழரிடத்து ஏற்படாததற்கு என்ன காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 'பணமே காங்கிரசின் குணம்' என்பது வெள்ளிடை மலையன்றோ?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு முன்பிருந்ததைவிட இம்முறை எண்ணிக்கை பலம் குறைவு. வெற்றி நிச்சயம் கிடைத்தே தீரும் என்று சொல்லிவிட முடியாத நிலை. எனினும் 'கடமையைச் செய்வோம்' என்ற கருத்தில் ஆதித்திராவிடத் தோழர் ஒருவரை நிறுத்தியது. நிறுத்தியதோடு நின்றுவிடவில்லை. வெற்றி கிடைப்பதற்கான முயற்சியில் நமது தோழர்கள் அல்லும் பகலும் பாடுபட்டனர். வெற்றி கிடைத்தது. முதன் முறையாக நாம் மேலர் தேர்தலில் வென்றபோதும் துணை மேலராக ஒரு ஆதித்திராவிடத் தோழரையே (சிவசங்கரன் அவர்களையே) தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம்.

நாட்டு நடப்புக்களைக் கூர்ந்து கவனித்து வருவோர் இந்த நிலைமைகளை நன்கு உணர்வர்.

தோழர் குசேலர் அவர்கள், நல்ல உழைப்பாளி, அறிவும் ஆற்றலும் கொண்டவர். கழகத்தின்பால் மட்டற்ற பற்றுடையவர். கழகத் தொண்டர்.

துணைமேலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள திரு. வேதாசலம் அவர்கள் பாட்டாளித் தோழர். மீனவர் இனம். கழகத்தின் மாண்புமிக்க தொண்டர்களுள் ஒருவர்.

இவர்கள் இருவருமாகத் தங்கள் காலத்தில் தாழ்த்தப் பட்டோர்க்கான பல நன்மைகளைச் செய்வதில் ஈடுபட வேண்டும் என்று வேண்டி வாழ்த்துக் கூறுகிறோம்.

கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கான வகைகளில் பணியாற்றிப் பேரும் புகழும் படைத்த 'ரோட்டு மேயர்' முனுசாமி, துணைமேயர் செல்வராஜ் ஆகிய இருவர்க்கும் நன்றி கூறுகிறோம்.

த. இக் கெயர்ஷின் சைன்ஸ் கான்சீபரம்
தம்பி! அண்ணா
3-12-'61.

தேர்தல் மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, என்று எண்ணிக்கொள்ளாதே; இதோ இல்லத்தில் இன்னொருபுறத்தில் ஏழெட்டுத் தோழர்கள், அடிகள் வீட்டில் பத்துப்பேர், திராவிடநாடு நிலையத்தில் பதின்மர், இதுபோல், நூற்றுக்கணக்கான தோழர்கள், காஞ்சிபுரம் நகரில் வீடு வீடாகச் சென்று வாக்காளர்களைச் சந்திக்க, வந்து குழுமி யுள்ளனர்.

ஊரெங்கும் தோரணங்கள் கொடிகள், வளைவுகள்! ஒரே நாளில், காஞ்சிபுரம் நகர் முழுவதும் உலாவ ஏற்பாடாகிவிட்டது.

மெத்தச் சரி அண்ணா! இப்படித்தான், சுறுசுறுப்பாக, முன்கூட்டிக் காரியமாற்றவேண்டும். காஞ்சிபுரம் வழிகாட்டுகிறது. கழகம் விடுவது புடன் பணியாற்றுகிறது—என்று மகிழ்ச்சி பொங்கப் பொங்கக் கூற எண்ணுகிறாய். ஆனால், தம்பி! நமது தோழர்கள் 1-12-61 காலை, தி. மு. கழகத்துக்கு ஆதரவு தேடக் காஞ்சிபுரம் நகரில் உலா வர ஏற்பாடு ஆகிவிட்டது கண்டு களிப்பு அதிகம் கொண்டிடாதே—காங்கிரஸ் அபேட்சகருக்கு 'ஓட்டு' கேட்க, உள்துறை அமைச்சர் பக்தவத்சலனார், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் அளகேசனருடன், 28-11-61 அன்றே, தெருத்தெருவாக உலாவந்தாகிவிட்டது. அதுமட்டுமல்ல—30-11-61 அன்றே காங்கிரஸ் அபேட்சகர், தம் குழுவினருடன், வீடு வீடாக ஓட்டுக்கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்!! எனவே 1-12-61ல், நமது கழகத்த வர், உலாவருதல் கண்டு, நாம்தான், தேர்தல் வேலையை மும்முரமாகத் துவக்கிவிட் டோம் என்று எண்ணிக்கொள்ளாதே. பொதுவாகக், காஞ்சிபுரம் தேர்தல், 'பரபரப்பூட் டும்' கட்டத்தை இப்போதே பெற்றுவிட்டது.

தோழர்களும், தொண்டர்களும் நமக்காக! அழைப்பாளர்களும், பிழைப்பாளர்களும் அமைப்பதும், எந்தக் கட்சியினருக்கும் இயல்பாக ஏற்பட்டுவிடும் அலுவல்.

ஆனால், இதோ செல்கிறார்கள் நமது தோழர்கள்—இரவு மணி ஒன்றாகிவிட்டது— உற்சாகத்துடன், கொடிகளுடன்; ஏறுநடை போடுகிறார்கள்! எவரும் எமக்கு நிகர் இல்லை என்று அவர்களின் கண்கள் எக்காளமிடக் காண்கிறேன். காரணம்? கேட் டால், இடி இடியெனச் சிரிப்பார்கள்! வெற்றி வீரர்களல்லவா அவர்கள்!! கோட்டை

தீமைகளை உதயசூரியன்
ஒழித்துக்கட்ட

பறிபோய்விடும், கொலுமண்டபம் பிறர்கை சென்று விடும், மாநகராட்சியிலே மாற்றார் முடிசூட்டிக்கொள்வர், என்றெல்லாம் கிலிகொள்ளத்தக்க பேச்சுகள் கிளம்பி, நமது தோழர்களின் மனதைக் குடைந்த நிலை அறிவாயல்லவா? நீ மட்டுமென்ன, ஆவலெனும் புரவிமீது தானே அமர்ந்திருந்தாய். வெற்றி நமக்கு! மேயர், நம் கழகத்தவர்! துணைமேயரும், நம்மவர்!—என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டதல்லவா? சொல்லவாவேண்டும் நம் தோழர்களின் உற்சாகத்தின் அளவை! நான்தான் மேயர்! நானுந்தான்! நான் மட்டும் என்னவாம்!—என்று கேட்பவர்கள்போல, ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் ஒரு புதுப்பொலிவு, நடைமீலே ஒரு கெம்பீரம், பேச்சிலே ஒரு வீரக்களை, தெரிகிறது.

ஒவ்வொரு நாளும் இங்கு கூட்டங்கள் நடக்கின்றன.

பெரியார் இரண்டாவது முறையாக வந்துபோனார்—மீண்டும் வருவதாகக் கூறிவிட்டு! ஆமாம்! என்னை மறப்பாரா? எவ்வளவு வேலைகள் இருப்பினும், தள்ளாமை மேலிடனும், என்மீது வைத்த கண்ணை வேறு பக்கம் திருப்புவாரா!! இதனை நன்கு அறிந்த காங்கிரஸ் காரர்கள், பெரியாரை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாகக் கசக்கிப்பிழியவேண்டுமோ, அவ்வளவும் செய்து விடுவது என்று திட்டமிட்டு வேலை செய்கிறார்கள்.

வேறு எவரும் ஏசுக்கூசும் அளவிலும் முறையிலும் பெரியார் என்னை ஏசுகிறாராம்! கூறுகிறார்கள்! மெத்த வருத்தப்படுகிறேன்!! என்னைத் திட்டுகிறாரே, அதனால் எனக்கு ஆதரவு கெட்டுவிடுமே என்ற அச்சத்தினால் அல்ல.

கைலையம்பதியானையும் கணபதியையும், வள்ளி மணாளனையும் பவளவண்ணனையும், வால்மீகியுடன் வாதலுராரையும், தவசிகளையும் ரிஷி சிரேஷ்டர்களையும், காந்தியாரையும் நேரு குடும்பத்தாரையும், பாபு ராஜேந்திராரையும், கண்டித்துப் பேசும் நிலையிலிருந்து வந்த பெரியார், என்னை ஏசிப்பேசும் நிலைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டுவிட்டாரே; அவர் மூலம், புராணப்புரட்டு, புரோகிதப்புரட்டு, இதிகாசப்புரட்டு காங்கிரஸ்புரட்டு என்பன வற்றுக்கெல்லாம் எதிர்ப்புரை, மறுப்புரை கேட்டு, மக்கள் தெளிவு பெறும் நிலை எங்கே! இன்று, என்னைப் பற்றி ஏசிப்பேசும் நிலைக்கு அவர் வந்து சேர்ந்துவிட்டாரே! அதை எண்ணி நான் துக்கப்படுகிறேன்.

காந்தியாரின் தத்துவங்களை, தாகூரின் வேதாந்தத்தை, நேருவின் அரசியலை, அலசிக்காட்டி, அவைகளிலே உள்ள அழுக்குகளை, அபத்தங்களை எடுத்து விளக்கிக்கொண்டுவந்தவர், பாவம், இன்று, என்னைப் பற்றி அல்லவா, அலசு, ஆராய, வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அவருடைய பொதுத்தொண்டின் அளவு, தரம், இவைகளைக் கவனிக்கும்போது, அவர் இப்போது, எதை எதைப் பேசவேண்டியவர்! உலக நாடுகள் மன்றம்பற்றி! ஊராளர்வோர் கூறும் தத்துவம் திட்டம்பற்றி! அறியாமை இருளை அகற்றும் வழிவகை பற்றி! இவைகளைப் பேசவேண்டியவர், இன்று என்னைப் பற்றி, என்பேச்சு, எழுத்து, சொத்து, சுகம், சூது சூழ்ச்சி, இவைபற்றி அல்லவா ஆராய்ச்சி நடத்துகிறார்!

நான்தானே கடைசியில் அவருக்கு அகப்பட்டேன் என்று கேட்கவில்லை, தம்பி! கடைசியில் அவர் என் நிலை அளவுக்கா தமது நிலையைத் தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டும்! யாரோ மூட்டிவிட்ட போதனை, பரிதாபம், அவரை இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது. ஏசுகிறார், ஏதேதோ புதிய போதனைகளை உலகுக்கு அளிப்பார் என்று நான் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்! ஏசுகிறார் — என்னென்னவிதமாக எட்டாந்தரக் காங்கிரஸ் பேச்சாளர்கள் பேசுவார்களோ அம்முறையில், இவருக்கா இந்த வேலை! இந்த வேலையையா இவர் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எனக்கு மக்கள் தரும் ஆதரவுதனை அழித்திட, இவர் தேவைப்படுகிறாராமே!! காமராஜரும் சுப்ரமணியமும் போதவில்லை; காட்டுக் கூச்சலிடும் பேச்சாளர் படை போதவில்லை; கத்திக்குத்துக் காரர்கள் போதவில்லை; விபுதிகள் வெடிகுண்டுகள் போதவில்லை; காவி கமண்டலங்கள் போதவில்லை; பெரியாரே தேவைப்படுகிறார்! ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, அவர் ஈட்டி வைத்துள்ள வலிவு-செல்வாக்கு-திறமை — இவை தேவைப்படுகிறது, என்னைச் சமாளிக்க!! தம்பி! பார்த்தாயா, இந்த வேடிக்கையான நிலைமை! வேடிக்கையாக இருக்கிறதே தவிர, இது தானே உண்மை நிலையாக இருக்கிறது.

வானவெளி பறந்த காகரின், காற்றாடிவிடுவது என்னுல் எப்படி இருக்கும்!! அப்படி அல்லவா இருக்கிறது, மனிதகுலம் மடைமையிலிருந்து விடுபட வழி என்ன என்ற மகத்தானபணியில் ஈடுபட்டிருந்த பெரியார், அண்ணாத்துரைக்கு 'ஓட்டு' கிடைக்காதிருக்க என்னென்ன வழிகள் என்று பேசுவருவது!!

உள்ளபடி எனக்குள்ள வருத்தம் — இதை எண்ணித்தான்.

நமது படை வீரர்களிலே ஒரு 'கத்துக்குட்டி'யை ஏவிவிட்டாலே போதும், இந்த அண்ணாத்துரையை அக்குவேறு ஆணிவேருகப் பிய்த்துவிடுவான் என்று கூறவேண்டிய, வயதும், அனுபவமும், ஆற்றலும் படைத்தவர், அகில இந்திய காங்கிரசு ஆதிக்க ஒழிப்புக்கே,

ஒரு ஜின்னா

ஒரு அம்பேத்கார்

ஒரு பெரியார்

என்று பலரும் வியந்து பாராட்டத்தக்கநிலை பெற்றிருந்தவர் அல்லவா பெரியார்!!

தங்கப்பேழையிலே தவிடுகொட்டிவைப்பதுபோல, உடைவாளை உருவி உருளைக்கிழங்கு நறுக்குவதுபோல, செங்கோலைக்கொண்டு 'சீடை'யை உடைப்பதுபோல, பெரியார், ஆண்டுபலவாகத் தேக்கிவைத்திருக்கும் ஆற்றலை, என் செல்வாக்கை அழிக்கப் பயன்படுத்துவது, வேடிக்கை மட்டுமல்ல, வேதனைதருவதுமாகும்.

எனக்குத் தம்பி! காங்கிரசார்மீது கோபம் எழக் காரணம் பல உண்டு; ஆனால், மிகக்கடுமையான கோபம் எழக்காரணம், அப்படிப்பட்ட பெரியாரை, இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் ஈடுபட வைத்துவிட்டார்களே என்பதுதான்.

யானையை மார்மீது நிற்கவைத்துத், தன் உடல் வலிவுகாட்டிய ஒரு ஆணழகன், சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, என் மார்புமீது ஒரு மலர்க்கூடியை வைத்து என் வலிவு, திறமை, இதனைக் காட்டுவேன், வந்து பாருங்கள், வாழ்த்துக் கூறுங்கள் என்று—அறிவித்தால், கேட்பவர்களுக்கு எப்படி இருக்கும்! அப்படி அல்லவா இருக்கிறது, ஏசுவின் வாசகத்திலே இன்னகுறை இருக்கிறது, புத்தர் பொன்மொழியில் இத்தனை மாத்துக் கம்மி, காந்திய தத்துவத்தில் இவ்வளவு கசடு இருக்கிறது, வள்ளுவர் மொழியிலே இவ்வளவு கவைக்குதவாதன உள்ளன என்ற இத்தனை பெரிய தத்துவமேதையாகத் திகழ்ந்தவர், வாருங்கள்! வாருங்கள்! வந்து கேளுங்கள், நான் அண்ணாத்துரையை ஏசப்போகிறேன்!—என்று ஊராரை அழைப்பது.

கூண்டிலிருந்த கிளி பறந்துபோய்விட்டால், கூண்டினைக் காலியாகவேனும் வைத்திருக்கலாமே தவிர, ஏதாவது இருக்கட்டும் என்று ஒரு கோட்டானைப் பிடித்தா அந்தக் கூண்டுக்குள்ளே அடைத்துவைப்பார்கள்!!

விரலிலிருந்த வைரமோதிரம் பறிபோய்விட்டால், வெறும் விரலாகவே இருக்கட்டும் என்று விட்டுவைப்பார்களா, ஓட்டாஞ்சல்லியில் துளைபோட்டு, விரலில் நாட்டிக்கொள்வார்களா!!

தோட்டத்து மல்லிகை பூத்திடவில்லை என்பதற்காக, எருக்கம்பூவைப் பறித்தா, மல்லிகைக்கொடியிலே ஓட்டவைப்பார்கள்!!

தாம் செய்துகொண்டுவந்த பெருந்தொண்டு, தொடர்ந்து நடத்தப்படுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை அமையவில்லை என்பதற்காகப், பெரியார், என்னை ஏசும்காரியத்திலா தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்வது! எத்துணை வேதனை நிரம்பியநிலை!!

தம்பி! பெரியாரைவிட்டு என்னைத் தாக்கச் செய்வதிலே காங்கிரசாருக்கு இரட்டை இலாபம் — ஒன்று, நான் தாக்கப்படுகிறேன் — மற்றொன்று, பெரியாரின் நிலைபைத் தாழ்த்திவிடுகிறார்கள்!!

ஒரு நாள் இல்லாவிட்டால் மற்றோர்நாள், இந்த எண்ணம் அவர் மனதை உறுத்தும்; எவரும் காணாத போது இரண்டோர் சொட்டுக் கண்ணீர் கசியும்; எப்படிப்பட்ட உயர்ந்தநிலையில் இருந்து, உலகத்தலைவர்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றவர் என்ற நிலையில் இருந்து வந்தோம், இன்று, ஒரு அண்ணாத்துரையை வைத்தப், பேச்சின் பொருள் ஆக்கிக்கொள்ளும் நிலையை நாமாகத் தேடிக்கொண்டோமே, என்று எண்ணுவார். எப்படித் தம்பி! அந்த எண்ணம் எழாமலிருக்கமுடியும்?

காங்கிரசார், இந்த முறையைக் கையாள்வதுடன், தங்கு வெற்றிகிடைத்துவிடும் என்று நம்பிக்கொண்டு இல்லை. தேர்தலில் வெற்றிபெற, வேறு 'தளவாடங்கள்'த் தேடிப்பெற்று, மலைபோலக் குவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் — என்னை வீழ்த்த. பெரியாரின் பேரூரையை மட்டும் நம்பிக்கொண்டு இல்லை. இதுவும் எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது.

பெரியாரின் பேராற்றலால், தி. மு. கழகத்தை அழித்துவிடமுடியும் என்று, காங்கிரஸ் திடமாக நம்பினால், வேறு வேறு வலிவுகளைத் தேடமாட்டார்கள். தி. மு. கழகத்தை அழிக்க, பெரியாரின் பேராற்றல் பயன்படாது என்று உள்ளூர் அவர்கள் உணருவதால் தான்,

வாண்டையார்
வடபாதிமங்கலத்தார்
நெடும்பலத்தார்
கருப்பம்பலத்தார்
பாண்டேசுரத்தார்
ஓரக்காட்டுப்பேட்டையார்
மணலியார்
வலிவலத்தார்
உக்கடையார்
உத்தம்பாளையத்தார்
செட்டிநாட்டார்
சேதுபதியார்
மூப்பனார்
பழையகோட்டையார்,
பேட்டையார்

போன்ற செல்வமும் செல்வாக்கும் உள்ள குடும்பத்தார்களைத் தமது முகாமுக்குள் கொண்டுவந்ததுடன்,

ஆலை அரசர்கள்
பஸ் முதலாளிகள்
கள்ளமார்க்கட்காரர்
கொள்ளை இலாபமடிப்போர்

ஆகியோரையும் சேர்த்துக்கொண்டு, பண்பாணம் தயாரிக்கிறார்கள். பெரியாரின் பேச்சு, போதாது, தி. மு. கழகத்தை அழிக்க என்று எண்ணுகிறார்கள்.

நிலை குலைந்தாலும், தி. மு. கழகத்தை அழிக்கும் அளவுக்காகிலும் பெரியாரின் பேராற்றல் இருக்கிறது என்ற திருப்தி பெறக்கூடக் காங்கிரஸ்காரர்கள் இடங்கொடுக்கவில்லையே, தம்பி! நான் என்ன செய்ய!!

பெரியாரின், பேராற்றலைத் துணைகொண்டால், தேர்தலில் பெரிய வெற்றி பெற்றிடலாம் என்ற நம்பிக்கை, காங்கிரசுக்கு இல்லை. அதற்கு ஒரு காரணமும் இருக்கிறது. என் மனதிலே பட்டதைச் சொல்கிறேன்.

பெரியாரின் பேராற்றல் தேர்தல் வெற்றியை, எப்போதுமே எந்தக்கட்சிக்கும் தேடிக்கொடுத்தது இல்லை!!

ஆமாம், தம்பி! தோற்கும் கட்சிக்குத் தேர்தல் பிரச்சார வேலை செய்து செய்துதான் பெரியாருக்குப் பழக்கம்.

நாடாண்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சி, பெரியாரின் பேராற்றலைத் துணைகொண்டது. காங்கிரசின் பிரசார பலத்தை முறியடிக்கப் பெரியாரைத்தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மலைபோல நம்பிக்கொண்டிருந்தது. ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களான சர். ஏ. இராமசாமி முதலியார், பேசுவார்—பேருரைதான்—விவரம் விளக்கம் இருக்கும்—காரணம், கட்டுக்கோப்பு இருக்கும்—ஆனாலும், காங்கிரசாருக்குச் சூடுகொடுக்க, காரசாரமாகப் பேச, 'ரோய ரோய'ப் பேச, பெரியார்தான் அழைக்கப்படுவார்! சர். ஏ. இராம

சாமி, பேச்சில் பூங்காற்று வீசும்! பூரிப்பு எழும்! பெரியார் பேச்சு, புயலைக் கிளப்பும், மரங்கள் விழும்! சர். ஏ. இராமசாமி இலையைக் காட்டி மரத்தின் தன்மையை விளக்குவார்! பெரியார், மரத்தையே பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டுவந்து கீழே போடுவார்! சர். இராமசாமியின் பேச்சைக் கேட்பவர்கள் கனிவு காட்டுவர். கடுங்கோபம் எழும் காங்கிரசின்மீது, பெரியார் பேசுக்கேட்டால்! சம்மட்டி அடி கொடுப்பார், பெரியார்!

எல்லாம் சரி! ஆனால் பலன்? பெரியாரின் பேராற்றலைத் துணையாகப் பெற்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சி, தேர்தலில் வெற்றிபெறவில்லை—அடியற்ற நெடும்பனையென வீழ்ந்தது. எங்கும் தோல்வி! எல்லோரும் தோற்றனர்! பெரியாரின் 'ஜாதகம்' அப்படி! அவருடைய பேச்சுக்குக் கிடைக்கும் பலன், அவ்விதம்!

அன்று பெரியாரின் பேராற்றலைத் துணைகொண்ட ஜஸ்டிஸ் கட்சி, அதற்கு முன்பு பெற்றிருந்த இடத்தை இழந்து, தோற்று ஒழித்தது; இன்று, பெரியாரின் பேராற்றலின் துணை காங்கிரசுக்குக் கிடைக்கிறது!!

ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோற்றுவிட்டபோது பெரியார், வருத்தப்பட்டாரா? எவ்வளவோ பெரியவர்கள், நல்ல வர்களாயிற்றே, தோற்றுவிட்டார்களே என்று துயரப்பட்டாரா? அதுதான் இல்லை!

தொலையட்டும் சனியன்கள்! தெரியும் எனக்கு அப்போதே! மடப்பசங்க ஒழியட்டும்! நாமம் விபுதி போட்டுகிட்டு ஊரை ஏய்த்தா, நடக்குமா, தோற்றுகள், சுயமரியாதையத்த ஆசாமிகள்!

என்றுதான், நண்பர்களுடன் பேசினார்; மகிழ்ச்சியுடன்.

அதேதான், காங்கிரசு தோற்கும்போதும்.

தெரியும் எனக்கு அப்போதே!

கதர்! கதர்னு கத்தினபோதே தெரியும்!

திட்டம் திட்டமனு உளறினபோதே தெரியும்

என்று சொல்லிவிட்டுப் பெரியார் சந்தோஷம் கொண்டாடுவார்! அது அவருடைய சுபாவம், அவருக்குத்

தேர்தலில் நம்பிக்கை கிடையாது!

மக்களுக்கு ஓட்டு வந்ததிலே, மகிழ்ச்சி கிடையாது!

'மாட்டுச் சாணியையும் மூத்திரத்தையும்' கலக்கிக் குடிக்கிறவனிடம் 'ஓட்டு' கொடுத்தால், நாடு, உருப்படுமா, என்ன? குட்டிச்சுவரத்தான் போகும்,

என்ற எண்ணம் கொண்டவர். அப்படிப்பட்டவரின் 'பிரசார பலத்தை'க்கொண்டு, காங்கிரஸ் எப்படித் தேர்தல் வெற்றி தேடிக்கொள்ள முடியும்?

என்னைத் திட்டிப் பேசுகிறாரே, அதுதான் மிச்சம்!! வேறு உருப்படியான பலன், பெரியார் மூலமாகக் கிடைக்காது; காங்கிரஸ் மூலவர்கள் அதனையும் நன்கு அறிந்துகொண்டிருப்பதால்தான், வேறு வேறு 'கருவிகளை'க் கூராக்கியபடி இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், பெரியாரைக்கொண்டு, என்னை ஏசிப் பேசத்தான் வைக்கமுடிகிறதே தவிரக், காங்கிரஸ் ஆட்சியினால் விளைந்துள்ள கேடுகளை, கேடுகள் அல்ல என்று பேச வைக்க முடிகிறதா? முடியவில்லை!

பக் ரா நங்கலைப் பாராட்டுங்கள்,
பாரத ஒற்றுமைப்பற்றிப் பேசுங்கள்,
நேருவின் பெருமையைக் காட்டுங்கள்.

என்றெல்லாம் பெரியாரிடம் சொன்னால், ஒத்துக்கொள்கிறாரா? அதுவும் இல்லை! அண்ணாத்துரையைத் திட்டவா? காமராஜரைப் புகழ்வா? இந்த இரண்டும் தெரியும், பிடிக்கும், பழக்கம்! சிந்திரி சித்தரன்ஜன், பிம்பரி, பிலாய், இவைபற்றி எல்லாம் பேசச் சொன்னால், மனம் இடம் கொடுக்குமா பெரியாருக்கு!! ஒருக்காலும் இல்லை!!

தம்பி! இன்று, பண்டித நேரு, ஐரோப்பிய பொதுச் சந்தையிலே மாக்கில்லன் பிரிட்டனைச் சேர்த்தது சரியாதவரு என்பதிலே இருந்து, நீர்வளிக் குண்டுகளை ரஷியாவும் அமெரிக்காவும் மாறிமாறி வெடித்தபடி இருப்பதைக் கண்டிப்பது வரையில், காஸ்ட்டிரோவின் ஆட்சி முறையிலிருந்து காங்கோ பிரச்சினை வரையில், பேசுகிறார், அவர் நிலைமை அவ்வளவு நேரத்தியானதாக ஆகிவிட்டுப், பாருக்கே பஞ்சசீலம்போதிக்கும் நிலையைத் தேடிக்கொண்டார்.

குருஷேவும் தெகாலும், மாக்கில்லனும் அடினாரும், கென்னடியும், நடந்துகொள்ளும் முறை சரியா, என்பதுபற்றிக் கருத்துரை வழங்குகிறார் நேரு; இவர், நான் சட்டசபைக்குப் போனது எதற்காக? என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகிறார். எனக்கே வேதனையாக இருக்கிறது. அமெரிக்கா சென்றிருந்த நேரு பண்டிதர், உலகப் பொதுப் பிரச்சினைகள்பற்றிக் கென்னடியுடன் பேசாமல் உருளைக்கிழங்கு 'பொடிமாஸ்' செய்வது எப்படி? என்பதுபற்றிப் பேசிவிட்டு வந்தால், உலகு அவரைப் பற்றி என்ன நினைக்கும், கூறும்? பெரியார் என்னைத் திட்டும்போது, அதுபோலத்தான் கேட்பவர்களுக்குத் தோன்றும்.

ஆண்டுபல ஆகிவிட்டாலும், எனக்கேகூட, நேரு பண்டிதர், குருஷேவுடனும், டிட்டோவுடனும், மாக்கில்லனுடனும், நாசருடனும், பேசுகிறார் என்று கூறும் நிலை பெற்றிருக்கும் நேரத்தில், பெரியார், மண்டலக் காங்கிரஸ் தலைவர் மாரிமுத்துவிடமும், இளைஞர் காங்கிரஸ் தலைவர் ஏகாம்பரத்திடமும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் நிலையைக் காணும்போது, வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. நேருவுக்கு நியூயார்க்கில் வரவேற்பு என்கிறார்கள்—பாரிசில் விருந்து என்கிறார்கள்—பெரியாருக்கோ, சாத்தூரில் சால்வை போர்க்கும் விழா, வேலூரில் எடைக்கு எடை காசு தரும் விழா என்கிறார்கள்—நடத்துபவர்களில் நடுநாயகமாக இருப்பவர், காங்கிரஸ்காரர் என்கிறார்கள்—கேட்கும்போதே கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், நான் என்ன செய்பட்டும் தம்பி! யானைமீது அம்பாரி அமைத்து ஏறிச்செல்கிற ஒருவர், திடீரென்று கீழே குதித்து, நான் உடம்பு பிடிக்கப்போகிறேன் என்று ஓடினால், எப்படி இருக்கும்? அப்படி இருக்கிறது பெரியாரின் இன்றைய நிலை!!

இந்த நிலைக்குப் பெரியாரைக் கொண்டுவந்தாகி விட்டது. இனி தி. மு. கழகத்தை ஒழிக்கவேண்டியது ஒன்றுதான் பாக்கி என்ற நினைப்பில், இந்தத் தேர்தலை அதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றுகிறார்கள் காங்கிரசார்.

ஆசை
காட்டினோம் **மயங்கவில்லை!**

அதட்டிப்
பேசினோம் **அஞ்சவில்லை!**

அவரும் இவரும் மாறிய போதும்
அனுவளவேனும் மாறவில்லை!

எதையும் துருவி ஆராய்ந்து
ஏழைக்கேற்றது எதுவென்று
இடித்துக் கேட்கிறார் எப்போதும்
அப்பாப்பா! பெருந்தொல்லை!

பிளவு ஏற்படும்
சிதறிவிடும்
கலகம் மூளும்
கருகிவிடும்

எனக் காத்திருந்தும் பயனில்லை.

பட்டிதொட்டிகள் போகின்றார்
பலப்பல உண்மை கூறிடவே!
வரிகள் போட்டிட முடியவில்லை,
வருமே எதிர்ப்பு எனும் பயத்தால்
வறட்டுப்பயல்கள் என்றிருந்தோம்
இவர் வகையாய்ப் பணி பல புரிகின்றார்

மக்கள் மனதில் இடம் பெற்று,
மாண்புகள் மிகுந்து திகழ்கின்றார்!

எத்தனை இலட்சம் ஆனாலும்
இவர்களை ஒழித்திடவேண்டுமம்மா!

இல்லை என்றால் நமது கதி என்னாகும்? அது
அதோகதி!

நம்மை நம்பி டாட்டாக்கள்
நோட்டு நோட்டாய் தந்துவிட்டார்.

வீட்டு விளக்கு அணையாமுன்
விரும்பும் செயல் செய வழி எது?

நாட்டைக் காத்திடத் துடிதுடிக்கும்
தி. மு. க-வை நசுக்கிவிட்டால்

நாடு நமது **நமக்கு ஏது பாரினில்**
வேட்டைக்காடு! ஈடு!

காங்கிரஸ் கருதுகிறது இதுபோல!

இதற்காகத் தம்பி! காங்கிரஸ்காரர்கள் கட்டிவிடும்
புகார்கள், இட்டுக்கட்டிடும் பேச்சுகள், உலவவிடும்
வதந்திகள், கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

ஏற்கனவே தோற்றுப்போன இடங்களிலே, காங்
கிரசார் செய்துவரும் பிரசாரம்.

தொகுதிகள் சீர்பட வேண்டுமானால், காங்
கிரசுக்கு ஒட்டுப்போடவேண்டும்.

காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்ற தொகுதிகளிலே
தான் வசதிகள் பெருக உள்ளன.

என்கிற முறையிலே இருக்கிறது. இது மேடைப் பேச்
சாக அல்ல, திண்ணைப் பேச்சாக நடக்கிறது.

மக்கள் இதைக்கேட்டு மிரளுவார்கள்—ஐயபோ!
நமது தொகுதி பாழாகிவிடுமாமே—காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்
போடாவிட்டால், என்று பீதி அடைவார்கள், அந்தச்
சமயமாகப் பார்த்து, ஒட்டுகளைப் பறித்துக்கொள்ள
லாம், என்ற நப்பாசைகொள்கிறது, நாடாளும் காங்
கிரஸ்கட்சி.

அதிலும் இந்தப் பிரசாரத்தைக் கிராமத்து மக்கள்
எளிதாக நம்பிவிடுவார்கள்; நமக்கு எதற்கு அரசியலும்
கட்சிகளும்; ஏரி சீர்படவேண்டும், ஏரு எருது கிடைக்க
வேண்டும், உரம் உப்பு கிடைக்கவேண்டும், வீடுவயல்
தழைக்கவேண்டும், பாதைபாலம் இருக்கவேண்டும்,
இவைகளை நாம் அடையாமலிருப்பது காங்கிரசை
ஆதரிக்காததால்தானும், ஏன் நாம் எதிர்க்கட்சிக்கு
ஒட்டுப்போட்டு நமக்குவரக்கூடியதை இழக்கவேண்டும்;
காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்போட்டு, வசதிகளைப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம் என்று கிராமத்தார்கள் நினைப்பார்கள்,
என்று நம்புகிறது காங்கிரஸ்கட்சி. தம்பி! இந்த எண்
ணம் தவறு என்பதைக் கிராமத்து மக்களுக்கு மட்டு
மல்ல, நகரத்து மக்களுக்கும், நாம் விளக்கியாகவேண்
டும். ஒருவிளக்கம் தருகிறேன் — அதனை மேலும் விரிவு
படுத்தி, நாட்டினருக்கு எடுத்துக்கூறும் பொறுப்பு,
உன்னுடையது.

“நான் வாழும்பிரதேசம் மலைப்பிரதேசம். அந்தமலைப்
பிரதேசம் நாலாயிரம், ஐயாயிரம் அடிக்குமேல் உள்ளது.
அங்கு தேயிலைத் தொழில் சிறந்த தொழிலாக இருக்கிறது..
..... இரண்டு இலட்சத்துப் பதினாயிரம் தொழிலாளர்கள்
ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தொண்ணூற்றையாயிரம் குடும்பங்கள்
ஈடுபட்டிருக்கின்றன. 1951ல் பிளான் டேஷன் ஆக்ட்
(தோட்டத் தொழிலாளர்க்கான சட்டம்) வந்திருந்தும் 1955ல்
அதற்கான விதிகளை ஏற்படுத்தியிருந்தும் தொழிலாளர்
களுக்கு மிகவும் அடிப்படையாகக் கொடுக்கவேண்டிய
சலுகைகளைக்கூடப் பிளான் டேஷன் ஆக்டிலிருந்து (தோட்டத்
தொழிலாளர்க்கான சட்டத்திலிருந்து) எக்ஸ்ஸிஷன் (விதி
விலக்கு) வாங்கிக்கொண்டு முதலாளிகள் கொடுக்க மறுக்
கிறார்கள். உதாரணமாக! சிறு நீர் கழிக்கும் இடம், காள்
டின் (உணவு விடுதி) கல்வி முதலியவற்றில் இருக்கக்கூடிய
சாதாரண உரிமைகளைக்கூட வழங்குவது இல்லை என்றால்
இது சுதந்திர நாட்டில் சொல்லவும் வெட்கக்கேடாக இருக்
கிறது.”

திரு. பொன்னையன் இதைக் கூறுகிறார்.

பொன்னும் பொருளும் கொழித்திடும், பாலும்
தேனும் பெருகிவரும் என்று வாக்களித்து மக்களை
மயக்கி ஒட்டுப்பெற்று நடத்தும் காங்கிரசாட்சியில்தான்
இந்த நிலைமை!

‘சொல்லவும் வெட்கக் கேடாக இருக்கிறது’ என்று திரு. பொன்னையன் கூறும் நிலைமை.

வெட்கக்கேடு மட்டுமல்ல இது; இதிலே ஒரு வேதனையும் இருக்கிறது.

திரு. பொன்னையன், காங்கிரஸ் எதிரி அல்ல. கழகம் அல்ல. காங்கிரஸ்காரர்.

ஆமாம், ஐயா! ஆமாம்! காங்கிரசாட்சி தொழிலாளர்கள் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தவில்லை என்று கழகத் தோழர்கள் கூறினால், காங்கிரஸ் பேச்சாளர் களுக்கும், காங்கிரஸ் ஆதரவுப் பிரசார குத்தகைதாரர் களுக்கும் கோபம் கோபமாக வருகிறது. மேடையைத் தட்டித் தட்டிப் பேசுகிறார்கள். என்ன தெரியும் இந்த அண்ணாத்துரைக்கு! என்று ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள்.

ஆனால், பாடுபடும் தொழிலாளிக்கு உள்ள கஷ்டம் தீர்க்கப்படவில்லை. காங்கிரசாட்சி இதைக் கவனிக்க வில்லை. சட்டம் இருந்தும், அது சரிவர நிறைவேற்றப் படவில்லை, என்று திரு. பொன்னையன் கூறுகிறார்; அவர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர். எம். எல். ஏ.

சொல்லவும் வெட்கக்கேடாக இருக்கிறது என்று பேசினாரே திரு. பொன்னையன், காங்கிரஸ், எம்.எல்.ஏ. எங்கே பேசினார், தெரியுமா? சட்டசபையில் எட்டுக் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் கொலு வீற்றிருக்கும் சபையில்.

கழகத் தோழர்கள், காங்கிரசாட்சியின் கேடுபாடு பற்றிப் பேசினால், காங்கிரஸ் மந்திரிகளுக்கு எவ்வளவு கோபம் வருகிறது!! என்னென்ன ஏசுகிறார்கள்! மிரட்டு கிறார்கள்! சவால் விடுகிறார்கள்! பார்த்துக்கொண்டு தானே இருக்கிறீர்கள்.

காங்கிரசாட்சி தொழிலாளர்கள் வாழ்வைச் சீராக்க வில்லை என்று காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. பொன்னையா என்பவர், சட்டசபையில் பேசுகிறார்—எட்டு மந்திரிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் — ஒருவராவது எழுந்து, மறுத்தார்களா? இல்லை!

கழகத்தார்மீது பாய்கிற மந்திரிகள், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. சீர்கேடுகளை அம்பலப்படுத்தும்போது பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல்.

ஆகவே, இதிலிருந்து மூன்று உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஒன்று: காங்கிரசாட்சியிலே தொழிலாளர் நிலை உயரவில்லை; செம்மைப்படவில்லை என்று கழகம் கூறு வது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

இரண்டாவது: காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.யே இதைக் கூறுகிறார், சட்டசபையில். மறுத்துப் பேச மந்திரி களாலும் முடியவில்லை.

மூன்றாவதாக: எதிர்க்கட்சி, அதிலும் குறிப்பாகக் கழகம், எந்தத் தொகுதியில் வெற்றி பெறுகிறதோ, அந்தத் தொகுதிக்கு நன்மை கிடைக்காது என்று பேசுகிறார்களே, அது எவ்வளவு தவறு என்பதும் தெரிகிற தல்லவா?

அண்ணாத்துரை வெற்றி பெற்றதாக இந்தத் தொகுதி இருக்கிறது; காங்கிரசுக்கு மட்டும் ஓட்டுப்

போட்டிருந்தால், என்னென்ன நடக்கும் தெரியுமா? எவ்வளவு நன்மைகள் கிடைக்கும் தெரியுமா என்று பேசுகிறார்களே ஓட்டு கேட்க வரும் காங்கிரஸ் பேச் சாளர்கள், அந்தப் பேச்சு பச்சைப் புளூகு என்பது விளங்குகிறதல்லவா?

காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற தொகுதிபற்றித்தான், திரு. பொன்னையன் பேசுகிறார்.

காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. தன் தொகுதியில் தொழிலாளர் நிலைமை இப்படி இப்படி இருக்கிறது என்று கூறிக் கதறுகிறார், சட்டசபையில், மந்திரிகள் எதிரில், என்றால், காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப் போட்டால், வண்டி வண்டியாக நன்மைகள் வந்துவிடும் என்று பேசுகிறார்களே, இது பச்சைப் புளூகு அல்லவா?

தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து தருவதற் காகச் சட்டம் இருக்கிறது.

முதலாளிகள், அந்த வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க முடியாது என்று கூறினால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏன் ஒத்துக்கொள்கிறது?

தொழிலாளிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கலாமா? காட்டிக் கொடுக்கிறதே! திரு. பொன்னையன், சட்ட சபையில் பேசியது சட்டசபைக் குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.யே, காங்கிரசாட்சியில், காங்கிரஸ் சர்க்கார், முதலாளிகள் சார்பாக, நின்று, தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகை செய்யாமல், அவர்களை வெட்கக்கேடான நிலைமையில் வைத்துக்கொண்டிருப் பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறாரே, இதைக்கேட்ட பிறகு, என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? யோசித்துப் பாருங்கள்.

வைத்திய வசதி இல்லாமல் இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள் மட்டும் அல்ல. பொதுவாகவே, வைத்திய வசதி போதுமான அளவு இல்லை. கோடி கோடியாகப் பணத்தைக் கொட்டுகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள் காங் கிரஸ் பேச்சாளர்கள், எங்கே போகிறதோ தெரிய வில்லை—வைத்திய வசதி கிராமங்களில் இல்லை.

இதை எதிர்க்கட்சிக்காரர் கூறும்போது காங்கிரஸ் காரர்கள் கடுங்கோபம் கொள்கிறார்கள். உள்ளதைச் சொன்னால், எரிச்சல் ஏற்படுகிறது. வேண்டுமென்றே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிமீது குறை கூறுகிறார்கள், நாங்கள் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் சீராகத்தான் செய்திருக்கிறோம் என்று பேசுகிறார்கள்.

சென்னை சட்டசபையில், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-க் களே, காங்கிரசாட்சியிலே, வைத்திய வசதி சரியான முறையில் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டி, வருத்தத் தையும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

“சாதாரணமாக 500 கைதிகள் உள்ள ஜெயில் களில்கூட இரண்டு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது 5000, 10,000 ஜனங் தொகை கொண்ட இடங்களில் ஆஸ்பத்திரி இல்லா மல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.” இப்படிச் சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறார், என். ஆர்

தியாகராசன் என்ற காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. மந்திரிகள் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்; மறுப்புக் கூறவில்லை.

ஜெயில்களைவிடக் கிராமங்களின் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது.

அதுவும், காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட்டுக், காங்கிரஸ்காரரை எம். எல். ஏ-யாக அனுப்பிக்கொடுத்த தொகுதியில்.

காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போடாததால்தான், நமது தொகுதிக்குக் கஷ்டம் நீடிக்கிறது, முன்னேற்றம் கிடைக்கவில்லை, என்று பேசிக், காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட்டால், கஷ்டம் யாவும் தீர்ந்துபோகும் என்று பேசுகிறார்களே சிலர், அந்த வாதம் எவ்வளவு உப்புச் சப்பற்றது என்பது புரிகிறதல்லவா? ஜெயில்களைவிட மோசமான நிலைமையில் உள்ள கிராமங்கள் உள்ள தொகுதி, அண்ணாத்துரை தொகுதி அல்ல, கருணாநிதி தொகுதி அல்ல, கோவிந்தசாமி தொகுதி அல்ல, காங்கிரசை ஆதரித்துத் தீப்பொறி பறக்கப் பேசுவர் என்று கூறப்படும் தேனீ எம். எல். ஏ. தியாகராசன் தொகுதி யாகும்; காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-யின் தொகுதி.

காங்கிரஸ் தோற்றுப்போன கோபத்தால், சில தொகுதிகளில் நன்மை கிடைக்கவில்லை என்கிறார்களே, தேனித்தொகுதியில் காங்கிரஸ்தானே வெற்றிபெற்றது! ஏன் அங்கு உள்ள கிராமங்களின் நிலைமை ஜெயில்களை விட மோசமாக இருக்கிறது! கேட்டுப்பாருங்கள்! பதில் கிடைக்காது! கோபம்தான் கிளம்பும் காங்கிரசாருக்கு.

கிராமங்களைக்கவனிக்கச்சொல்லி எந்த எம். எல். ஏ. முறையிட்டாலும், அவர் காங்கிரசுக்கு வெற்றி தேடிய வராக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரசைத் தோற்கடித்தவராக இருந்தாலும் சரி, அவர் பேச்சைத் துச்சமென்று எண்ணுகிறது இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார். காங்கிரசை எதிர்ப்பவர்கள் இப்படித்தான் பேசுவார்கள் என்று எண்ணிக்கொள்ளாதீர்கள். தேனித்தொகுதி எம். எல். ஏ. தியாகராசன், காங்கிரஸ்காரர், அவர் கூறுவது என்ன?

என்னுடைய தொகுதியான தேனியில் மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டுள்ள இடத்தில் 25,000 மக்கள் இருந்தாலுங்கூடப் பத்து ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்தும் அங்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

இப்படிச் சட்டசபையில் இடித்துப் பேசுகிறார் ஒரு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. எட்டு மந்திரிகளும் பிடித்து வைத்த பிள்ளையார்போல் பேசாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே ஒழிய, ஒரு வார்த்தை மறுத்துப் பேசவில்லை. முடியவில்லை.

பத்து வருஷம் முயற்சி செய்கிறார் ஒரு கிராம ஆஸ்பத்திரிக்கு, ஒரு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. முடியவில்லை.

இந்தக் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. மதுரை ஜில்லா போர்ட் தலைவராகக்கூட இருந்தவர்.

அப்படிப்பட்டவருக்கே இந்தக்கதி! என்ன தெரிகிறது இதிலிருந்து? காங்கிரஸ்சர்க்கார், யார் முறை

யிட்டாலும் கவனிப்பதில்லை; கிராமங்களைத் திருத்துவதில்லை, என்பதுதான்.

விவரம் அறியாதவர்களை ஏமாற்ற, காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட்டால், எல்லாம் கிடைத்துவிடும் என்று தேர்தல் தரகர்கள் பேசுகிறார்கள். காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட்ட தேனித் தொகுதியில் ஜெயிலைவிட மோசமாகக் கிராமநிலை இருக்கிறது, பத்துவருஷமாகக் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. முயற்சிசெய்தும், பலிக்கவில்லை.

உண்மை இப்படி இருக்க, காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட்டால் ஊர் சீர்படும் என்று சிலர் பேசுவதிலே, பொருள் இருக்கிறதா? யோசித்துப்பாருங்கள்.

இந்தக் குறைகளைப் போக்கத்தான், சமுதாயநலத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம் என்று பளிச்சென்று பதில் சொல்வார்கள் காங்கிரஸ் பேச்சாளர்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறைசொன்னார்கள், எங்கள் காங்கிரஸ் பேச்சாளர் பளார்! பளார்! என்று கன்னத்தில் அறைவதுபோலப் பதிலளித்தார் என்று யேசி மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

ஆனால், அந்தச் சமுதாயநலத் திட்டத்தின் இலட்சணமாவது சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்போம்.

“கிராமங்களில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாயநலத் திட்டங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் Rural dispensaries (கிராம ஆஸ்பத்திரிகள்) அமைக்க ஏற்பாடுசெய்துகொண்டுவருகிறோம். ஏற்பாடு செய்கிறோமே தவிர, நடைமுறையில் அவைகள் சரியானபடி நடக்கவில்லை.”

இப்படிச் கூறுகிறவர், கழகத் தோழர் அல்ல; காங்கிரசைக் குறைகூறுவதே வேலையாகக்கொண்டவர் அல்ல; காங்கிரஸ்காரர் பேச்சு இது; காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. சட்டசபையில் சொன்னது.

சமுதாயநலத் திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்படும் கிராம ஆஸ்பத்திரிகள் சரியானபடி நடக்கவில்லை.

என்று கண்டித்துப் பேசினவர், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. யான முனுசாமிக்கவுண்டர்.

கிராம ஆஸ்பத்திரிகள் சரியானபடி நடக்கவில்லை என்று பொதுப்படையாகப் பேசிவிட்டால் போதுமா? விவரம் தரவேண்டாமா? காரணம் காட்டவேண்டாமா? என்று குறுக்குக்கேள்விகேட்டுத், தமது காங்கிரஸ் பக்தியைக் காட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்று சிலருக்கு ஆவலாகஇருக்கும். காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. முனுசாமிக்கவுண்டர், காரணமும் காட்டிவிட்டார்.

நர்சுகள் கிடையாது

டாக்டர் கிடையாது.

கம்பவுண்டர்கள் கிடையாது.

எப்படி நிலைமை, கனித்தீர்களா? காங்கிரஸ் ஆட்சியின் இலட்சணம் தெரிகிறதா? கிராமத்தில் ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுகிறார்கள், ஆனால் அங்கு,

டாக்டர் இல்லை

நர்சு இல்லை

கம்பவுண்டர் இல்லை!

வேறு என்ன இருக்கிறது? கட்டிடம்! போர்ட்! விளம் பரம்!

பார்! பார்! ஆஸ்பத்திரிபார்! எத்தனைபெரிய கட்டிடம் பார்! எங்க காங்கிரஸ் கட்டியது, பார்! எடு ஓட்டுகளை! கொடு எங்களிடம்! என்று காங்கிரஸ் பேச்சாளர்கள், முழக்கமிட இந்தக் கட்டிடங்கள்; நோய்போக்க அல்ல! கிராமத்தாரை வாழவைக்க அல்ல! கிராமத்தாரின் நோய்போக்க ஆஸ்பத்திரிகட்டினால்,

டாக்டர் இல்லை
நர்சு இல்லை
கம்பவுண்டர் இல்லை

என்ற நிலைமை இருக்கும்!

நிலைமை இப்படி இருக்கிறது, இதை ஒரு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-யே சட்டசபையில் இடித்துப்பேசுகிறார்—எட்டு மந்திரிகள் உட்கார்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாலையிலே பாருங்களேன், மேடை ஏறியதும் இதே மந்திரிகள், மார்தட்டிப் பேசுவதை.

ஆளத்தெரிந்தவர்கள் நாங்களே!
நாங்கள்தான் ஆளுவோம்!
வேறு எவருக்கும் நாட்டை ஆளும்
யோக்யதை இல்லை.

என்று பேசுகிறார்கள்!

டாக்டர் இல்லாத
நர்சு இல்லாத
கம்பவுண்டர் இல்லாத

ஆஸ்பத்திரிகளைக் கிராமங்களில் கட்டிவிட்டு, இந்தத் தாவு தாவுகிறார்களே, என்னென்பது!

கிராம ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடம்கட்டிமுடித்ததும் ஒரு கோலாகலத் திறப்பு விழா நடக்கிறது! முதல் மந்திரி வருகிறார்! முன்னாலே பின்னாலே போலீஸ்! பக்கத்திலே சீமான்கள்! கொடி ஏற்றுகிறார்! வெடி கிளம்புகிறது! மாலை சூட்டுகிறார்கள், வாழ்த்துப் பத்திரம் படிக்கிறார்கள்! மந்திரி கட்டிடத்தைத் திறக்கிறார்! போட்டோ எடுக்கிறார்கள்! பாட்டுப்பாடுகிறார்கள்! மந்திரி பேசுகிறார்:

காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான், கிராமத்தை
முன்னேற்றம் அடையச்செய்யும்.

என்றெல்லாம்,

ஆனால், ஆஸ்பத்திரியின் நிலைமை என்ன?
டாக்டர் இல்லை
நர்சு இல்லை
கம்பவுண்டர் இல்லை!

இப்படிச் சொல்பவர் யார்? ஒரு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. அவர் இன்னமும் விளக்கமாகக்கூடப் பேசியிருக்கிறார்.

“இன்றைய தினம் ஆஸ்பத்திரியைத் திறந்தார்கள், நாளை தினம் டாக்டர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள், என்ற நிலைமையான் இருக்கிறது.”

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இவ்வளவு பலமாக எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே, காங்கிரசாட்சியின் போக்கு டாக்டரும், நர்சும், கம்பவுண்டரும் இல்லாத ஆஸ்பத்திரி கட்டுகிற நிலையிலே இருக்கிறது என்றால், இந்த எதிர்ப்பே இல்லை என்றால், நிலைமை இன்னும்

எவ்வளவு மோசமாகிவிடும், என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். டாக்டர் இல்லை, நர்சு இல்லை, கம்பவுண்டர் இல்லை, என்று ஒரு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. முனுசாமிக் கவுண்டர் சொன்னார்—மருந்து விஷயம் எப்படி? அதையும் கேளுங்கள்.

“நம் மானிலத்தில் 80 சதவிகித மக்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். ஆனால், இப்போது நகரங்களில்தான் பெரிய பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, வைத்திய சுகாதாரத்திற்குக் கிராமங்களில் அதிக பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை.

அநேக கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்தியர்களே கிடையாது.

மேலும் கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில் தகுந்த மருந்துகளோ, போதிய மருந்துகளோ கொடுக்கப்படுவதில்லை.

இதுபற்றி ஆஸ்பத்திரி வைத்தியர்களிடம் கேட்டால், அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து இல்லை, நாங்கள் என்ன பண்ணுவோம்? என்று சொல்கிறார்கள்.

ஆஸ்பத்திரியில் ஊசி மருந்து இல்லாத நிலையில் நோயாளிகளுக்கு ஊசி போட வேண்டியிருந்தால், அப்போது வைத்தியர்கள் நீங்கள் 3 ரூபாய் கொடுத்தால் உங்களுக்கு பிரைவேட்டாக (தனியாக) ஊசிபோடுகிறோம் என்று நோயாளிகளிடம் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்.”

டாக்டர் இல்லை! நர்சு இல்லை! கம்பவுண்டர் இல்லை என்று சொன்னார் முனுசாமிக் கவுண்டர், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. அங்கு மருந்தே இல்லை என்று கூறுகிறார் மற்றொரு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. எஸ். இராமலிங்கம் பட்டயாச்சி!!

காங்கிரஸ் ஆட்சி நல்லபடி காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்று கழகத் தோழர்கள் சொன்னால், கண், கோவைப்பழம்போலச் சிவந்துவிடுகிறது, புலிபோலச் சீறுகிறார்கள் காங்கிரஸ் மந்திரிகள், தலைவர்கள்!! டாக்டர் இல்லாத, மருந்து இல்லாத ஆஸ்பத்திரிகட்டுகிற காங்கிரஸ் சர்க்காரை வாழ்த்தவா முடியும்! கண்டிக்காமலிருக்கமுடியுமா! எதிர்க்கட்சி கண்டனம் கூறினால், எத்தனை இலட்சம் செலவானாலும், எதிர்க்கட்சியை, கழகத்தை ஒழித்துக்கட்டிவிடுவேன் என்று மிரட்டுகிறார்கள்.

பொதுமக்களுக்காக, ஆட்சியில் உள்ள குறைகளை எடுத்துக்காட்ட எதிர்க்கட்சி இல்லை என்றால், ஆட்சி இன்னும் எவ்வளவு மோசமானதாகிவிடும், நாடு மேலும் எவ்வளவு வேகமாக நாசமாகிவிடும் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்.

“பல கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லை. பல கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் மிகவும் மோசமானதாக இருக்கிறது. குறிப்பாகத் திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் குடிதண்ணீர் மிகமிக மோச

மானதாக இருக்கிறது. அங்கே பூமியை 100 அடி ஆழம் வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே குட்டை குளங்களில் உள்ள குடிதண்ணீரை அங்குள்ள மக்கள் குடித்து வருகிறார்கள்.”

என்றும் கூறுகிறார் இராமலிங்கப் படையாச்சி. காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்ற தொகுதியிலே உள்ள நிலைமை இது! காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்ற தொகுதிகளில்தான் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது, ஆகவே காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட்டுத் தொகுதியைச் செம்மையானதாக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று பேசுகிறார்களே, சில பேச்சாளர்; காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்ற தொகுதியில் உள்ள நிலைமையைக் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. யே, காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் முன்னிலையில் எடுத்துக்காட்டிக் கண்டிக்கிறாரே, இதற்கு என்ன பதில் கூறுகிறார்கள்? வெட்கமாக இல்லையா காங்கிரஸ் ஆட்சியின் இலட்சணத்தைக் கண்டித்துக் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.யே பேசும்போது.

ஏன், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. இராமலிங்கப் படையாச்சி அப்படிப் பேசுகிறார்?

காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போடுங்கள், கஷ்டமெல்லாம் போய்விடும். வசதிகள் கிடைக்கும். வாழ்க்கை மேம்பாடு அடையும்.

என்றெல்லாம் சொல்லித்தான் அவர் ‘ஓட்டு’ வாங்கிறார்.

அவர் சொன்னது எதுவும் நடக்கவில்லை. குடிதண்ணீர் வசதிக்கடக் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் இராமலிங்கம் படையாச்சியை—ஐயா! காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட்டால், பாலும் தேனும் கலந்து ஆறுக ஓடும் என்று சொன்னார்களே! குடிக்கத் தண்ணீர்கூடக் கிடைக்கவில்லையே! இப்படி இருக்கிறதே உங்கள் ஆட்சியின் இலட்சணம்?” என்றெல்லாம் கேட்கமாட்டார்களா! அந்த இடி பொறுக்கமாட்டாமல், அவர் பாவம், சட்டசபையில் பேசுகிறார், மக்கள் படுகிறகஷ்டம் அவ்வளவு இருக்கிறது!

அசுத்தத் தண்ணீரைக் குடிப்பதால் அங்குள்ள மக்களுக்கு நரம்புச் சிலந்தி என்ற வியாதி வருகிறது. அது அங்கே மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே 80 சதவிகித மக்களுக்கு நரம்புச் சிலந்தி வந்திருக்கிறது.

அங்குள்ள மக்கள் எல்லோரும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மக்கள் கைகால்களில் கட்டுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அது என்ன கட்டு? என்று கேட்டால் நரம்புச் சிலந்திக் கட்டு என்ற கிறார்கள். பெருவாரியான மக்களுக்கு இந்த வியாதி வந்திருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய கவலையைப் போக்க அரசாங்கம் இதுவரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.”

எவ்வளவு பொறுப்பற்ற முறையிலே காங்கிரஸ் சர்க்கார் நடந்துகொண்டு வருகிறது என்பது புரிகிறதல்லவா?

சட்டசபை சென்று ஒரு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. வாதாடினால்தான் தொகுதிக்கு நன்மை கிடைக்கும், எதிர்க்கட்சி வெற்றி பெற்றுப்போனால், தொகுதிக்கு நன்மை கிடைக்காது என்று சொல்கிறார்களே சிலர், இதோ, காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.தான் முறையிடுகிறார், அரசாங்கம் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று. இதற்கென்ன சொல்கிறார்கள்?

குடிதண்ணீர் வசதிக்கூட இல்லை, காங்கிரஸ்காரர் வெற்றி பெற்ற தொகுதியில்!

திருச்சி ஜில்லாவில் மட்டுந்தான் இந்த நிலைமை என்று எண்ணிவிடாதீர்கள்.

மதுரை மாவட்டத்தில் பழனித் தொகுதி இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதி எம். எல். ஏ. இலட்சுமிபதி ராஜா — காங்கிரஸ்காரர் — சுடுங்கோபம் வரும் காங்கிரசைத் தாக்கினால் — அவர் பேசுகிறார், கேளுங்கள், தமது தொகுதி நிலைமைபற்றி.

“பல இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் அங்குள்ள கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீரைக் குடித்துக்கொண்டு பல வியாதிகளால் அங்குள்ள மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நரம்புச் சிலந்தி என்று சொல்லக்கூடிய, ஒரு பெரிய வியாதியால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதனால் அவர்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

ஒரு குடும்பத்தைப் பார்த்தால் அதில் நாலைந்து பேர் கட்டுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் கட்டுகளை அவிழ்த்துப்பார்த்தால் உள்ளே ஒரு சிறிய நரம்பு கம்பிபோல் தெரியும். அதை இழுத்துக் கட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதனால் அவர்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அதற்கு எண்ணெய் தடவிகட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட வியாதிக் குக் காரணம், அங்குள்ள கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீரை எடுத்துக் குடித்ததால் அப்படிப்பட்ட வியாதிகளால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.”

பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் காங்கிரசாட்சி நடத்தும், கிராமங்களில்

குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை

நரம்புச் சிலந்திபோன்ற நோய் வாட்டுகிறது.

ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர் இல்லை, கம்பவுண்டர் இல்லை, மருந்து இல்லை!

இவைகளை எடுத்துக்காட்டிக் கண்டித்தாலோ, காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு பொறுமை இருப்பதில்லை; ஆத் திரம் பீறிட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.க்களாலேயே சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை காங்கிரஸ் ஆட்சியின் அவலச் சணங்களை.

கிராமங்களிலே, குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமல், நரம்புச் சிலந்தி போன்ற கொடிய நோய்களால் பீடிக் கப்பட்டுக், கஷ்டப்படும் மக்கள் யார்?

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்
ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தினர்.

இவர்களின் எண்ணிக்கை பலகோடி! இவர்களிடம் தந்திரமாகப் பேசி 'ஓட்டுகளை' வாங்கிக்கொண்டு, இவர்களைக் காங்கிரசாட்சி இந்தக் கதியிலே வைத்திருக்கிறது. கேட்டால் கோபம் வருகிறது கோலேந்தி களுக்கு! ஒருகோடி செலவானாலும் சரி, எதிர்க்கட்சிகளை ஒழித்துக்கட்டிவிடுகிறோம் என்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சிகளை ஒழித்துக்கட்டுவது, காங்கிரசாட்சியிலே உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டிக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களை, சட்டசபைக்குப்போக ஒட்டாமல் தடுப்பது, என்ற திட்டமிட்டுத்தான் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆட்டிப்படைக்கும் பெரியவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள். ஐயோ! பாவம்! நரம்புச் சிலந்தி கொடுமையான வியாதியாயிற்றே, அதனால் அவதிப்படுபவர் நமக்கு ஓட்டு அளித்த ஏழை எளியோர்களாயிற்றே, அவர்களைப் காப்பாற்றுவோம் என்று துடித்தெழுந்து காரியமாற்றுகிறதா காங்கிரஸ் அரசு? இல்லை! மாறாக, இதையெல்லாம் அம்பலப்படுத்துகிறவர்களை அழித்துவிடவேண்டும் என்ற ஆத்திரம்தான் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

“அரிஜனங்கள் இரண்டு மூன்று மைல்கள் சென்று தலையில் குடத்தை வைத்துக்கொண்டு போய்த் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அரிஜனங்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல.”

இதனையும் பழனித் தொகுதி எம். எல். ஏ-தான் கூறுகிறார்.

பழனித் தொகுதி மக்கள் காங்கிரசுக்கு ஓட்டு போட்டுக் கண்ட பலன் என்ன? நரம்புச் சிலந்தி!!

காங்கிரஸ் வெற்றிபெறாத இடங்களிலே காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சென்று, காங்கிரசை வெற்றிபெறச் செய்யாததாலேயே, இந்தத் தொகுதி சீர்படவில்லை என்று செப்புகிறார்கள். பழனித் தொகுதிக்கு என்ன? காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தானே மக்கள் ஓட்டுகளைத் தந்தனர்? பிறகு எதற்காக, பழனித் தொகுதிக்கு இந்தக் கதி?

காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. இருக்கும் தொகுதியிலே இதனை அவதி காணப்படுகிறது?

“கிராமத்திலுள்ள ஒரு தாய் பிரசவிக்கவேண்டுமானால் அவள் தலைநகர ஆஸ்பத்திரிக்கு வரவேண்டிய

தாக இருக்கிறது. அப்படி வருவதற்குள் அவள் பெரிய மரணவேதனையை அடையவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

என்று கூறுகிறார் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.

எதிர்க்கட்சிகள் எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை வேண்டுமென்றே கண்டிக்கின்றன என்று பேசுகிறவர்கள், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-க்களே கண்டித்துத் தீரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டிருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று பேசி, எதிர்க்கட்சிகளையும் ஒழித்துவிடமுடியாது, காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே, உண்மையை மறைக்கமுடியாதவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களையும் அழித்துவிட முடியாது.

குறைகளைக் கண்டிக்க இவ்வளவு விழிப்புணர்ச்சியுடன் இவ்வளவுபேர் இருக்கும்போதே, இந்த இலட்சணத்தில் இருக்கிறதே காங்கிரஸ் ஆட்சி, எதிர்க்கட்சியும் இல்லாதுபோனால், மோசமான நிலைமை இன்னுமல்லவா மோசமாகிவிடும்!

கிராமத்தார்கள், வைத்திய வசதியில்லாததால், நகரத்துக்கு வருகிறார்கள்—பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு. அங்குமட்டும், அவர்கள் சீராக நடத்தப்படுகிறார்களா? போதுமான கவனிப்பு இருக்கிறதா? பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளிலே மட்டும் நிலைமை, முதல் தரமாக இருக்கிறதா? இல்லை!

இல்லை என்று சொல்பவர் யார்? எதிர்க்கட்சிக் காரர்தானே என்று கேட்பார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். எதிர்க்கட்சி மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்களே சொல்கிறார்கள்.

தாராபுரம் டவுனில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது; சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி என்ற பெயரால், அது 20-வருஷமாக நடந்து வருகிறது. ஆனால் அதைப் பார்த்தால் ஒரு திருவிழாவிற்குச் சத்திரத்தில் வந்து கூட்டம் தங்கியிருப்பதுபோல் உள்ள நிலை யில்தான் அங்கு ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளி மக்கள் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

என்று சேனாபதிக்கவுண்டர் கூறுகிறார். காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ! ஆமாம்! அவருடைய பேச்சுத்தான் இது—சட்டசபையில்.

காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ, இலட்சுமிபதிராஜா, இன்னும் விளக்கமாகக் கூறுகிறார்.

“ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தால் அங்குள்ள படுக்கைகள் ஒரே அழுக்காக இருக்கின்றன. கிட்டப் போனால் தூர்நாற்றம் அடிக்கிறது. யுத்தகாலத்தில் அடிபட்டுக் கீழே விழுந்தவர்களுக்குப் போட்ட படுக்கைகளோ என்று கூடத் தோன்றுகிறது. அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது அங்குள்ள படுக்கைகள்.”

ஆக மொத்தத்தில் பார்த்தால், கிராமங்களில் வைத்திய வசதி இல்லை; நகரங்களில் உள்ளது போதுமானதாகவும் இல்லை; திருப்திகரமாகவும் இல்லை; நகர பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளின் நிர்வாகமும் சரியாக இல்லை.

இதனைவிடக் கொடுமை ஒன்றும் இருக்கிறது. சர்க்காரை நடத்தும் எந்தக் கட்சியும் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டிய, கொடுமையான நிலைமை. எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொன்னால்கூட, எதிர்ப்பு உணர்ச்சியால் பேசுகிறார்கள் என்று, சர்க்குப்போக்குச் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிக்கலாம்; சொந்தக் கட்சியில் உள்ளவரே சொல்லும்போது, என்ன செய்வது?

என்ன அந்தக் கொடுமை என்பதை காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. இலட்சுமிபதிராஜா, சொல்கிறார்.

“ஆஸ்பத்திரிகளில்கூட இலஞ்சம் நாண்டவ மாடுகிறது. பணம் கொடுத்தால்தான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.”

காங்கிரசாட்சியிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது.

இவைகளை அன்றாடம் எடுத்துக்கூறி, இடித்துக் காட்டி, குட்டுகளை உடைத்து, ஊழல்களை அம்பலப் படுத்துகிறதே. தி. மு. கழகம் என்ற எரிச்சல், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு, அதனால். இம்முறை எப்படியாவது, தி. மு. கழகத்தைத் தோற்கடித்துவிட வேண்டும்; அப்போது தான், நிம்மதியாக நமது இஷ்டப்படி ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டு போகலாம், கேள்வி இருக்காது, எதிர்ப்பு எழாது, தொல்லை வராது, என்று எண்ணித் திட்டமிட்டு வருகிறது காங்கிரஸ் கட்சி.

பொதுமக்களுக்கு அமையும் சர்க்கார், பொறுப்புணர்ச்சி மறந்து. காட்டுப்போக்கிலே காரியமாற்றி மக்களின் வாழ்வினைக் குலைக்கும்போது, தடுத்திட, திருத்திட, உள்ள ஒரே கருவி, எதிர்க்கட்சி! அதனை ஒழித்துவிட எண்ணுவது பொதுமக்களுக்கு இருக்கும் ஒரே ஒரு பாதுகாப்பையும் போக்கிவிட்டுக் கண்முடி தீபார் நடத்துவதற்குத்தான்.

செய்யப்படுகிற காரியங்கள் செம்மையாக இருக்க வேண்டுமானால், எதிர்க்கட்சி மீது எரிந்து விழுகிற இயல்பும், எதிர்க்கட்சி இருப்பதே நமக்கு இடையூறு என்ற எண்ணமும் ஆளும் கட்சிக்கு ஏற்படக்கூடாது.

எதிர்க்கட்சிகள், இன்றுள்ள ஆட்சியிலே நடைபெறும் பல காரியங்களிலே குற்றம் குறை காணுவதும் கண்டிப்பதும், எவ்வளவு தூரம் நியாயமானது என்பது, ஆளுங்கட்சியைச்சேர்ந்தவர்களே; காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.க்கள் தமது கண்டனத்தைத் தெரிவித்திருப்பதிலிருந்து விளங்கும்.

மற்றோர் எம்.எல்.ஏ., இன்றுள்ள ஆட்சியிலே உள்ள முறைகேடு, சீர்கேடு ஆகியவைபற்றிச் சட்டசபையிலே பேசியிருப்பதைப் பார்க்கலாம்,

கிராமங்களில் மராமத்து இலாகா சரியான படி வேலை செய்வது இல்லை. கிராமங்களிலுள்ள ரோடுகள் ரொம்பவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ரோடுகளில் மனிதன் கூட நடந்துபோக முடியாமல் இருக்கிறது, ரோடுகளுக்கு மராமத்து இலாகா சரியானபடி

‘மெட்டல்கள்’ (தப்பி) போடுவதில்லை, இது எதனால் ஏற்படுகிறது என்றால், ரோடுகளைப் போடுவதற்குக் கண்டிராக்குக்கும் விடும் கண்டிராக்களிடம்தான் குறைபாடு இருக்கிறது, அவர்கள் அதிகப்படியாக இலஞ்சம் கொடுத்து வருவதால் அவர்கள் சரியாக ரோடுகளைப் போடாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் ரோடுகளைப்போடும் வேலையைக் கண்டிராக்கர்களுக்கு கொடுக்காமல் அந்த முறையையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களால்தான் இலஞ்சம் அதிகரிக்கிறது, எந்த டிபார்ட்மெண்ட்டில் (இலாகாவில்) அதிகப்படியான இலஞ்சம் இருக்கிறது என்றால், இப்படிப்பட்ட கண்டிராக்கர்கள் இருக்கக் கூடிய மராமத்து, ஹைவேஸ் (நெடுஞ்சாலை இலாகா) டிபார்ட்மெண்ட்டில்தான் அப்படி இருக்கிறது. அவர்களால்தான் அரசாங்கத்தின் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கிராமங்களுக்குச் செலவு செய்யப்படாமல் விரயமாகிறது.

காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.க்கள் மனதிலும் இந்த ஆட்சிமுறையிலே காணப்படும் குறைபாடுகள் பற்றி எவ்வளவு குமுறல் இருக்கிறது என்பது விளக்கமாகத் தெரிகிறது.

மற்றொருவர், சட்டசபையில் இதே முறையில்,

கிராம நிர்வாகம் முதற்கொண்டு ஜில்லா நிர்வாகம் வரையிலும் செக்ரடேரியட் நிர்வாகம் வரையிலும் வேலைகள் ரொம்பவும் தாமதமாக நடந்து வருகிறது அவைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அப்படித் துரிதப்படுத்தினாலொழிய, வேலை சரிவர நடைபெறுது. சிறு பள்ளிக் கூடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றாலும் அது சாங்ஷன் ஆவதற்கு அநேக நாட்கள் ஆகிறது. சாங்ஷன் வாங்குவதற்குள் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவதோடு, காலதாமதமும் ஏற்படுகிறது. அதனால் கிராமவாசிகளுக்கு இருக்கும் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது,

என்று பேசியிருக்கிறார்.

காங்கிரஸ்காரர் வெற்றிபெற்ற தொகுதிகளிலே காரியங்களை அப்படி அப்படியே முடித்துவிடலாம், சர்க்கார் உத்தரவு விரைவில், எளிதாகக் கிடைக்கும், கழகத்துக்காரன் வெற்றிபெற்ற இடமாக இருந்தால் ஒரு வேலையும் நடக்காது, என்று சிலர் பேசுகிறார்கள்; விவரம் தெரியாமல் சிலரும்; வேண்டுமென்றே சிலரும்,

நிர்வாகம் எவ்வளவு தாமதமாக இருக்கிறது.

என்று திருமதி. சௌந்தரம் இராமச்சந்திரன் பேசியிருப்பதைக் கவனித்துப் பார்ப்பவர்கள், சர்க்காரிலே பிடித்திருக்கிற ‘நோய்’தான், காலதாமதம் ஏற்படக் காரணமே யொழியக், கட்சிப்பிரச்சினை காரணமல்ல; என்பதைத் தெரிந்துகொள்வார்கள்.

எல்லோராலும் முடிகிறதா இப்படித் தெளிவுபெற; பொருள் என்ன இந்த நிலைமைக்கு என்று புரிந்து

கொள்ள? முடிவதில்லை. எனவேதான் அவர்களிடம் போய்க் கலகம் மூட்டிப் பார்க்கிறார்கள். காங்கிரஸ் மட்டும் இந்தத் தொகுதியில் வெற்றிபெற்றால் என்னென்ன வேண்டுமோ அவ்வளவும், கண்முடிக் கண் திறப்பதற்குள் சாதித்துக்கொள்ளலாம் என்று நாக்கில் தேன் தடவுகிறார்கள்.

ஓட்டு வாங்குவதற்காக மட்டுமே, வெளியே இப்படிக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பேசுகிறார்கள்; சட்ட சபைக்கு உள்ளேயோ, சஞ்சலத்தோடு பேசுகிறார்கள்; காங்கிரசாட்சியின் சீர்கேடுகளை இடித்துக் கூறுகிறார்கள். காங்கிரசின்மீது ஒரு தூசு விழுந்தால் தம் கண்ணில் விழுந்ததுபோலக் கருதிக் குமுறுவார், கிருஷ்ண சாமி நாயுடு எனும் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. அவராலேயே தாளமுடியாமல்,

“கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளைப் பொறுத்த மட்டில் பொதுமக்களுக்கு அதிர்ப்தி வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது.”

என்று மந்திரிகளைப் பார்த்துக்கூறினார், சட்டசபையில்.

குற்றம் குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதும் கண்டிப்பதும், மந்தமாக உள்ள சர்க்காரின் போக்கை மாற்றும், அதற்காகத்தான் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-க்கள் அவ்விதம் பேசுகிறார்கள் என்று சமாதானம் தேடிக் கொள்ளக்கூடும். உண்மையில் குறைகளைக் கூறக் கேட்கும் மந்திரிகள் துடித்தெழுந்து காரியமாற்றி நிலைமைகளைச் சரிசெய்கிறார்களா என்றால், அதுதான் இல்லை. உள்ள குறைகளை, ஊழல்களை, சீர்கேடுகளை, முறைகேடுகளை எடுத்துச் சொன்னபடி இருக்கிறார்கள், மந்திரிகளோ, அவைகளைக் காதில் வாங்குவதாக இல்லை.

“நாங்கள் தொகுதியிலே இருக்கும் குறைபாடுகளைப்பற்றிக் குறிப்புகள் அனுப்புகிறோம். பல விண்ணப்பங்களை அனுப்புகிறோம். ஆனால் அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் அனுப்புவதில்லை.”

என்று சட்டசபையில், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. ஜி. பி. மாணிக்கம் என்பவர், குறைபட்டுக்கொண்டார்.

காங்கிரஸ் வெற்றி பெறாத தொகுதிகளிலே இருந்து அனுப்பப்படும் மனுக்களைக் கவனிக்கமாட்டார்கள் என்று சில குறை குடங்கள் கூறுகின்றன. மாணிக்கம், காங்கிரஸ்காரர். அவர் அனுப்பிய மனுக்களும் விண்ணப்பங்களும், காங்கிரஸ் மந்திரிகளால் கவனிக்கப்படவில்லை, என்பதை அவரே எடுத்துக் கூறுகிறார், இதற்கென்ன சொல்வது!

அண்ணாதுரை போன்ற காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளர்கள் அனுப்பும் மனுக்களை, காங்கிரஸ் மந்திரிகள், குப்பைக் கூடைக்குத்தான் அனுப்புவார்கள்; காரியம் நடக்காது என்று தரக்குறைவாக, அரசியல் அநாகரிகப் பேச்சுப் பேசுகிறார்கள் அரைவேக்காடுகள்! காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. அனுப்பிய மனுக்கள் எந்தக் கூடைக்குப் போயின என்பதைச் சொல்லச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

“இதில் எங்களுக்குத்தான் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்று தெரிவதில்லை. போட்ட விண்ணப்பத்திற்குப் பதில் இல்லையென்றால் நாங்கள் என்ன செய்வது.”

என்று கேட்கிறார், மாணிக்கம், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.

காங்கிரஸ்காரர், எம். எல். ஏ-யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், என்னென்ன நன்மைகளோ கிடைக்கும் என்று பேசுகிறார்களே, என்ன பலன் கண்டார், மாணிக்கம் எனும் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. காங்கிரசுக்கு எதிர்க்கட்சியாக அமர்ந்திருக்கும் எம். எல். ஏ-க்களின் எதிரிலேயே, காங்கிரஸ் அமைச்சர்களின் அலட்சியப் போக்கைக் கண்டிக்கிறார்கள், எங்கள் விண்ணப்பங்களைக் குப்பைக்கூடைக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்களே என்று பேசி ஆயாசப்படுகிறார்கள்.

நிர்வாகத்திலே ஒழுங்கு இல்லை, சுறுசுறுப்பு இல்லை, பொறுப்பு இல்லை என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூறும் போது, மீசை படபடக்கிறது, கோபம் கொந்தளிக்கிறது, காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு. அதிலும் கழகத்தார் பேசிவிட்டாலோ, வெந்தபுண்ணிலே வேல் சொருகுவதுபோல் இருக்கிறதே என்று கூறுகிறார்கள்.

இல்லாததையா எதிர்க்கட்சியினர் கூறுகிறார்கள்? வேண்டுமென்றே, பழிசுமத்த வேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்துடனே பேசுகிறார்கள்? கெட்ட எண்ணத்துடன் பேசுவதுதான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் போக்கு என்று அங்கலாய்த்துக்கொள்ளும் அன்பர்கள் இதற்கு என்ன பதில் கூறுகிறார்கள், என்பது தெரிய வேண்டும்.

“நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து இலட்சக் கணக்கான பண உதவி ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பாளர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அவற்றை அப்படியே நேரிடையாக விவசாயிகள் பெறமுடியாதபடி இலஞ்சம் நடமாடுகிறது. அதிகாரிகளை அணுகி அந்தப் பண உதவி முழுவதையும் பெறுவதற்குள் விவசாயிகள் பாதிப்பணத்தை இரந்து விடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.”

என்று முதியவர் கோமதி சங்கரதீட்சதர் எனும் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. சட்டசபையில் பேசியுள்ளார்.

இலஞ்சம் நடமாடுகிறது என்று காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-யே கூறுகிறார்! கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ் மந்திரிகள்!!

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்னென்ன குறைபாடுகள் இந்த ஆட்சியிலே இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, அவைகளையே, காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-க்களும் கூறுகிறார்கள். வெட்கம், துக்கம், கோபம், எதுவுமின்றிக் காணப்படுகிறார்கள் மந்திரிமார்! எதிர்க்கட்சிக்காரர் இதுபோலப் பேசினாலோ, ஏசுகிறார்கள். இது எந்தவகையான நியாயமோ தெரியவில்லை.

இடையிடையே இரண்டொரு புகழுரைகளை வீசி விட்டுக், கழகத்தைத் தாக்கி நாலு வார்த்தை பேசி

விட்டு, காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-க்கள், ஆட்சியின் போக்கைக் கண்டிக்கிறார்கள்.

ஆயிரம் திட்டட்டும், நம்மைக் கைவிட்டுவிடாமல் இருக்கிறார்கள் அல்லவா, நமது கட்சியில் இருக்கிறார்கள் அல்லவா, அது போதும், என்பது மந்திரிகளின் எண்ணம்.

அதிகமாகக் கண்டித்துப் பேசிவிட்டால், அடுத்த முறை கட்சியின் தயவு கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற பயம், சட்டசபையில் இடம்பெற்ற காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு.

இரு சாராரும், ஒருவர்மீது ஒருவர் ஓராயிரம் குறைகள் கூறிக்கொண்டே, 'குடும்பம்' நடத்துகிறார்கள்!

அதிகாரம் காங்கிரசிடம் இருப்பதால் மட்டுமே, பிடித்துக்கொண்டு வராமல், ஒட்டிக்கொண்டு, கிடைத்ததைச் சுவைத்துக்கொண்டு பலர் இருக்கிறார்கள்.

அதுபோலவே, பண்பலம், ஆள்கட்டு, ஜாதிபலம் போன்றவைகள் உள்ளவர்களை இழுத்துப்போட்டு வைத்தால், அவர்கள் எப்பாடுபட்டாலும் 'ஓட்டு' வாங்குவார்கள், கட்சி வெற்றி அடையும், அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றலாம்; என்பது காங்கிரஸ் தலைவர்களின் எண்ணம்.

அதனால் தான், காங்கிரசுக்கு எந்தவிதத்திலும் முன்தொடர்பு இல்லாதவர்கள், ஊர் மக்களுக்கு ஒரு துளி உதவியும் செய்தறியாதவர்கள், சொந்த இலாபத்துக்காகக் காலமெல்லாம் பல தொழில்களிலே ஈடுபட்டு உழல்பவர்கள், இன்று காங்கிரசில் சேர்ந்துகொண்டு, தங்கள் இலாபவேட்டைக்குக் குந்தகம் வராமல் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள்.

இந்த இடுக்கித்தாக்குதலில் சிக்கி ஏழை எளியோர் தொல்லைப்படுகிறார்கள்.

இந்த இடுக்கி இருக்கிறமட்டும், மக்களாட்சி முறை வெறும் கேலிக்கூத்தாகத்தான் ஆக்கப்பட்டுவிடும்! மக்களுக்கு 'ஓட்டு' இருக்கும்; ஆனால், அது அச்சம், தயை, தாட்சணியத்துக்குப் பறிகொடுக்கப்படும் பரிதாபநிலை இருக்கும்.

காங்கிரஸ்காரர் வெற்றிபெறாத தொகுதிகளில் காரியம் சரிவர நடைபெறுது என்று பயமூட்டுவார்கள்—யழுட்டுகிறார்கள்.

காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ-க்களே காங்கிரசாட்சியின் ஔறபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியிருப்பதிலிருந்து, காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்ற இடங்கள், பொன்பூத்த இடங்களாகிவிடவில்லை; அங்கு, ஆஸ்பத்திரிகளில்,

டாக்டர் இல்லை!

நர்சு இல்லை!

கம்பவுண்டர் இல்லை!

மருந்து இல்லை!

இலஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது!

நிர்வாகம் சுறுசுறுப்பாக இல்லை!

என்பது விளக்கமாகத் தெரிகிறது.

கிராமங்களையும், பழங்குடி மக்களையும், பாட்டாளிகளையும், காங்கிரசாட்சி புறக்கணித்தும், கேவலப்படுத்தியும், கொடுமைப்படுத்தியும் வருகிறது,

சலுகைகள், வசதிகள்; அந்தஸ்துகள். இலாபம் தரும் தொழில்கள் யாவும், முதலாளிகளுக்குத் தரப்படுகின்றன.

காங்கிரசுக்கட்சி, அது யாருக்காக?

கனதனவான், முதலாளிக்காக!

என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் தலைவர்களோ, பொதுமக்கள் இந்தச் சூது சூழ்ச்சியைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்ற எண்ணத்தில், சமதர்மம் பேசுகிறார்கள். இவர்கள் பேசும் சமதர்மத்துக்கும் உண்மையான சமதர்மத்துக்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. இவர்களுக்குச் சமதர்ம திட்டத்தை நிறைவேற்றும் ஆர்வமும் கிடையாது; நம்பிக்கையும் நிச்சயம் இல்லை.

காங்கிரசாட்சி ஏற்பட்டபிறகு—இந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளில் முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் மலைபோல வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், மக்களை மயக்க, ஊர்மெச்ச, உலகம் மெச்ச உதட்டளவில், சமதர்மம் பேசுகிறார்கள்.

காட்டிலுள்ள புலிகள் எல்லாம்

கடும்பவம் செய்த கதைபோல

காங்கிரஸ் கனவான் பேசுகிறார்

கதை கதையாக, சமதர்மம்!

தம்பி! இதனை எல்லாம் நாட்டினருக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டுமே. நானே ஒவ்வொரு இடத்துக்கும் வந்திருந்து இவைகளைக் கூறமுடியுமா—நேரம் தான் கிடைக்குமா—உடல்நிலைதான் இடம்கொடுக்குமா!

எனவேதான், உன்மூலம் ஊராருக்கு இவைகளை அறிவிக்க எண்ணுகிறேன். நாட்கள் அதிகம் இல்லை! கூறவேண்டியவைகளோ அடுக்கடுக்காக!!

பெரியாரின் தூற்றலைக்கேட்டோ, காங்கிரசாரின் கபடப்பேச்சினைக் கேட்டோ, பொதுமக்கள் ஏமாந்து போய்விடவில்லை, என்பதை ஊரார் உரையாடல் காட்சிகளைக் கண்டால், உணர்ந்துகொள்வாய்.

ஒரு காட்சி காட்டட்டுமா? நடந்தது எவ்விதத்தில் என்றுதானே கேட்கிறாய்? நாட்டில், ஓரிடத்தில்! இருதாய் மார்கள்! காங்கிரசுக்காக ஓட்டுக்கேட்டுவிட்டு, 'தரகர்' போனபிறகு, உரையாடுகிறார்கள். பெயர் கேட்கிறாயா? வைத்துக்கொள்ளேன், கன்னி — பொன்னி — என்று.

கன்னி:-

வந்தவர் யார்? பொன்னம்மா?

வளைந்து நெளிந்து நின்றாரே!

பேச்சில் வெல்லம் கலந்தாரே

பேந்தப் பேந்த விழித்தாரே!

பொன்னி:-

வாழவிடாமல் வரிபோட்டு

வாட்டிய காங்கிரஸ் காரரடி

கேட்டுவிட்டேன் துணிவாக

'ஓட்டு' இல்லை, 'போ' என்றேன்.

கன்னி:-

காதில் இருந்தது காணோமே

காரணம் என்ன? பொன்னம்மா?

இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

பொன்னி:-

காங்கிரசாட்சியில் போட்டவரி
கட்டக், கம்மலை விற்றுவிட்டேன்.

கன்னி:-

வீட்டுக்காரர், செளக்கியமா?
வேலைகிடைத்து விட்டதுவா?

பொன்னி:-

வேதனை கேளடி, கன்னியம்மா!
வேலைஇல்லை! எனும் பலகை
எழுதும் வேலை அவருக்கு!
நாள்முழுதும் பாடுபட்டால்
கிடைப்பது ஒண்ணரை ரூபாய்தான்!

கன்னி:-

ஏழைகள் வாழச் சுயராஜ்யம்
என்று பேசினார் இனிப்பாக,
ஏமாந்து போனோம் பொன்னம்மா!
வருகுது தேர்தல் விரைவாக
வாட்டிய காங்கிரசை ஒட்டிடலாம்
ஒட்டுகள் நம்மிடம், பொன்னம்மா!
'உதயசூரியன்' ஒளிவிடவே
உழைப்பவர் வாழ்வு தழைத்திடவே
பாடுபடுவது, தி. மு. க.

பொன்னி:-

அண்ணன் அதைத்தான்
சொல்லுகிறார், இருவண்ணக்கொடியை
ஏந்துகிறார், திண்ணம்
வெற்றி என்று கூறி நித்தம் வாழ்த்துகிறார்.

கன்னி:-

உண்மை அதுதான், பொன்னம்மா!
'உதயசூரியன்' நம் சின்னம்
'ஒட்டுகள்' அதற்கே, போட்டிடுவோம்.

தாய்மார்கள் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டுவிட்டார்கள், தம்பி! காங்கிரசாட்சி, ஏழை எளியோருக்கு இல்லை, என்கிற உண்மையை. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தெளிவைத், திகிலூட்டிப் போக்கிவிடக், காங்கிரஸ் பலமான முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது. ஆனால் அரிசிப் பாணை அரசியல் பேசுகிறது! காங்கிரஸ் சாயம் வெளுத்துப்போகிறது, தாய்மார்கள் அதிக விலைகொடுத்து வாங்கிடும் சேலையின் சாயம் போவது காணும்போதே. தொட்டதற்கெல்லாம் வரிபோடுவது கண்டு, அவர்கள் வாட்டமடைந்துள்ளனர். நாட்டை மீட்டவர்கள் என்கிறார்களே, நல்லவர்கள், நம்மவர்கள், என்கிறார்களே, என்று கனிவுகாட்டி ஒட்டுப் போட்டார்கள்—ஆனால் வீடு வாழவில்லை, வேதனை குறையவில்லை, காண்கிறார்கள். எனவே, காங்கிரசாட்சியை நீடிக்கவிடக் கூடாது என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆடவர் பேசுவது, அந்த உறுதியை அதிகப்படுத்துகிறது. ஒருதாய் வயிற்றில் பிறந்தோமா; ஒட்டு உறவு கொண்டோமா என்று கொட்டும் பேச்சுப் பேசாத, குணமுடையார் இருவர், அண்ணன்—தம்பி முறையுடன் பேசுகின்றனர்; எங்கோ ஓரிடத்தில். பெயரா? வைத்துக்கொள்ளேன், காசி, மாசி, என்று.

காசி:-

வளருவது காங்கிரசு ஆட்சியிலே
என்ன அண்ணேன்?
வகையாக எனக்கதனைச் சொல்லு
அண்ணேன்!

மாசி:-

எதை என்று நான் உனக்குக்
கூறுவேன், தம்பி!
என் இதயம், குமுறுதே, எண்ணிக்
கொண்டால்;

கள்ளமார்க்கட்டு வளருதப்பா!
கனதனவான் இலாபம் பெருகுதப்பா!
வரிகள் சரமாரி ஏறுதப்பா!
வறுமை, பிணிபலவும் ஒங்குதப்பா!
பெர்மிட்டு லைசென்சு பெருத்துப் போச்சு!
பெற்றுத்தரக் கங்காணிக் கூட்டமாச்சு!
ஒட்டுக்குத் தர காசு குவிந்துபோச்சு!
உண்மை, அன்பு, அறம், பண்பு இளைத்துப்போச்சு!
ஆட்சியில் ஆணவம் அதிகமப்பா!
அச்சம்கொண்ட மக்கள் தொகை கொஞ்சமல்ல!
அடுத்துவரும் தேர்தலிலே காங்கிரஸ் கெலித்தால்
அடிமைநிலை, தமிழருக்கு, முற்றும்பா!!

காசி:-

ஐயயே! அண்ணேன்! இதற்கு
என்ன செய்யலாம்? அனியாயம் ஒழிய
வழி ஒண்ணுமில்லையா?

மாசி:-

கண்ணான என் தம்பி! வழி இருக்குது!
பொன்னான வாய்ப்பும் கிடைத்திருக்குது,
பொதுத் தேர்தல் சமயத்தில் பொறுப்பை
உணர்ந்து,
பொல்லாங்கை ஒழித்திட நாம் எல்லாம் கூடி,
போட்டிடலாம் 'ஒட்டுகளை' கழகச்
சின்னம் அதற்கே!!
திக்கற்றோம் என்றே நாம் தேம்ப வேண்டாம்,
தி. மு. க. துணை இருக்கு, பயமே வேண்டாம்,
தி. மு. க. சின்னம்தான், 'உதயசூரியன்'
தீமைகளை ஒழித்துக்கட்ட 'உதயசூரியன்'

இதைத்தான். தம்பி! நாடு அறிய வேண்டும், ஒவ்வொரு
வீடும் அறியவேண்டும். அதனை அறியச் செய்வதற்
காகத்தான், நமது கழகக் காவலர்கள் காஞ்சியில்
முகாமிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டதால் ஏற்
பட்ட களிப்பு, என் களைப்பையெல்லாம் போக்கி, இ
வளவு நேரம் எழுத வைத்தது. மணி தெரியுமா, தம்பி!
நாலு!! விடியப்போகிறது! உதயசூரியன் எழக் காத்திருக்கிறான்! உனக்கு நான் கூறுகிறேன், ஊராருக்கு
நீ, சொல்லு.

அண்ணன்,

அண்ணன்